

OPRAVNÉ USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Dagmar Nygrínovou v právní věci žalobce: **Ing. B. L.**, zast. JUDr. Jiřím Slezákem, advokátem, se sídlem Ulrichovo náměstí 737, Hradec Králové, proti žalovanému: **ředitel Hasičského záchranného sboru Královéhradeckého kraje**, se sídlem nábřeží U Přívozu 122/4, Hradec Králové, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 22. 9. 2009, č. j. 30 Ca 185/2008 – 41,

t a k t o :

V písemném vyhotovení rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2010, č. j. 4 Ads 166/2009 - 76, se na č. l. 84 **opravuje** označení zákona č. 361/2003 Sb., z nesprávného označení **zákon č. 263/2006 Sb.**, a **zákon č. 361/2006 Sb.**, na správné – **zákon č. 361/2003 Sb.**

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 29. 4. 2010, č. j. 4 Ads 166/2009 – 76, zrušil rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 22. 9. 2009, č. j. 30 Ca 185/2008 – 41. Zmíněným rozsudkem Krajský soud v Hradci Králové zrušil rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, tj. rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 9. 2008, č. j. HSHK - 86 - 14/KŘ – 2008 i rozhodnutí náměstka ředitele Hasičského záchranného sboru Královéhradeckého kraje pro úsek IZS a operační řízení ve věcech služebního poměru ze dne 20. 4. 2007, č. j. HSHK - 128 - 2/N-2007. Žalovaný v uvedeném rozhodnutí ze dne 22. 9. 2008 na základě ustanovení § 190 odst. 8 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů, zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a toto rozhodnutí potvrdil.

Správní orgán prvního stupně v uvedeném rozhodnutí uložil žalobci kázeňský trest - snížení základního tarifu o 5 % na dobu jednoho měsíce, jelikož shledal, že žalobce se dopustil kázeňských přestupků tím, že:

1) v rozporu s pokynem ředitele HZS Královéhradeckého kraje č. 39 ze dne 31. 5. 2004 (spisový řád) a s Nařízením Ministerstva vnitra č. 95 ze dne 20. 12. 2000, kterým se vydává spisový řád Ministerstva vnitra a Policie České republiky, ve sběrných arších HZS Královéhradeckého kraje č. j. HSHK-398/E-2006 a č. j. HSHK-11/2007 evidoval soukromou korespondenci,

2) v rozporu s čl. 85 odst. 2 Nařízení Ministerstva vnitra č. 95 ze dne 20. 12. 2000, kterým se vydává spisový řád Ministerstva vnitra a Policie České republiky, otiskl na podací lístek ze dne 19. 1. 2007 (podací číslo 010871) služební razítko svěřené jinému příslušníkovi HZS

Královéhradeckého kraje, čímž se mu podařilo od zaměstnankyně podatelny získat 25 Kč, které mu vyplatila v domnění, že jde o poštovné za odeslaný služební dokument,

3) v rozporu s čl. 85 odst. 2 Nařízení Ministerstva vnitra č. 95 ze dne 20. 12. 2000, kterým se vydává spisový řád Ministerstva vnitra Policie České republiky, nalepil na podací lístek ze dne 12. 2. 2007 (podací číslo 012177) vystřižený otisk služebního razítka svěřeného jinému příslušníkovi HZS Královéhradeckého kraje, a pokusil se na zaměstnankyni podatelny vylákat 25 Kč jako náhradu poštovného za odeslaný dokument,

4) přes opakované výzvy služebního funkcionáře plk. Ing. V. ze dne 14. 3. 2007 a 11. 4. 2007, a ředitele kanceláře ze dne 23. 3. 2007 (předána 26. 3. 2007), nedoplnil sběrný arch č. j. HSHK - 398/E - 2006 o dokument s č. j. HSHK-398-10/E-2006, čímž porušil bod č. 9 pokynu ředitele HZS Královéhradeckého kraje č. 39 ze dne 31. 5. 2004 (spisový řád), shora zmíněné Nařízení Ministerstva vnitra č. 95 ze dne 20. 12. 2000 a dále § 45 odst. 1 písm. a) zákona o služebním poměru.

Pan T. P. (pracovník ministerstva vnitra České republiky) zaslal dne 12. 8. 2010 Nejvyššímu správnímu soudu e-mail, ve kterém uvedl, že v odůvodnění rozhodnutí č. j. 4 Ads 166/2009 – 76, je na str. 8 několikrát špatně označen zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. Je označen jako 361/2006 Sb., příp. jako 263/2006 Sb., i když z kontextu je zřejmé, že má jít o zákon č. 361/2003 Sb.

Podle ustanovení § 54 odst. 4 s. ř. s. předseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku, vydá o tom opravné usnesení a může odložit vykonatelnost rozsudku do doby, dokud opravné usnesení nenabude právní moci. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že opravit rozsudek je možné jen v případech, že jde o chyby v psaní a počtech či další takové chyby, které je možno pokládat za zřejmé nesprávnosti podobného charakteru, jako chyby v psaní a počtech, k nimž došlo jen zjevným a okamžitým selháním v duševní nebo mechanické činnosti osoby, za jejíž účasti došlo k vyhotovení rozsudku a která je každému zřejmá; zřejmost takové nesprávnosti je na první pohled patrná zejména z porovnání výroku rozsudku s jeho odůvodněním, popř. i z jiných souvislostí.

O takovou zřejmou nesprávnost jde i v projednávané věci, což jasně vyplývá z kontextu odůvodnění rozsudku a z toho, že v předcházejícím textu je zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů opakovaně označen správným číslem ve sbírce zákonů a názvem.

Při vyhotovení rozsudku Nejvyššího správního soudu tedy došlo ke zjevnému pochybení, které je možno napravit cestou vydání opravy rozsudku. Proto předsedkyně senátu za použití ustanovení § 54 odst. 4 s. ř. s. tak učinila vydáním tohoto opravného usnesení. Po provedené opravě bude tudíž údaj o číselném označení zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2010, č. j. 4 Ads 166/2009 – 76, na č. l. 84, v druhém řádku prvního odstavce, v druhém a desátém řádku druhého odstavce uveden správně takto: zákon č. 361/2003 Sb.

Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že z citace ustanovení § 54 odst. 4 s. ř. s. sice vyplývá, že opravné usnesení je třeba vydat jen v případě, týká-li se oprava výroku opravovaného rozhodnutí, přičemž v ostatních případech, tj. týká-li se jen jeho záhlaví či odůvodnění, není potřebné takové usnesení vydávat a je možno provést opravu mechanicky přímo v textu originálu rozhodnutí i jeho stejnopisech doručených účastníkům (jakož i v ostatních stejnopisech rozhodnutí), nicméně vzhledem ke komplikovanosti tohoto způsobu, kdy je třeba vyžadovat od účastníků zpět jim doručené stejnopisy, pokládal

Nejvyšší správní soud za schůdnější a za současné úrovně písařské techniky ekonomičtější, volit i v případě opravy jen odůvodnění napadeného rozsudku formu opravného usnesení, když zákonná úprava mu takový postup nezakazuje. Oprava se v žádném případě nedotýká vykonatelnosti napadeného rozsudku.

P o u č e n í: Proti tomuto opravnému usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. srpna 2010

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu